

Gizleme Kendini Dön

— keskin2011 · 20 Mayıs 2013

gözlerin kömür karası
çökmüş yüreğime

gitmiyor hayalimden

tuz bassam da kanıyor

içimdeki gönül yarası

dinmiyor sancısı

girdin gönlüme yerin artık orası

yaşanmamış ne varsa yaşayalım

bilinmiyor bir nefes sonrası

ömür dediğin nedir ki

sanma hiç bitmeyecek

erteleme yaşa ve yaşat

elbet bir gün olacağız toprak

aynı çatıda iki yabancı

ayrı iklimlerde canız

kalmasın yarım sevdamız

bir bütün olalım biz

aynı kabukta iki badem içi

sevelim sevillelim

var mı bunun ötesi

paylaşılamayan nedir

sordun mu hiç kendine

gönlüm kırık yaralı

neden sana böyle sevdalı

nedir beni sana bağlayan

geceler boyu ağlatan

dinsin artık gözlerimdeki yaş

son bulsun yürek yangınlarım

mutluluk hakkımız

el ele yaşayalım

kalma yad ellerde kimsesiz

dön mabedine

belki de ben yokum diye

gizlemektesin kendini

gitti bilerek beni

ne çabuk unuttun ey sevgili

ben hiç bırakır mıyım seni.

Refik

20.05.2013

Istanbul